

ВВЕДЕННЯ

Закон України «Про банкрутство» був ухвалений Верховною Радою України 14 травня 1992 року.

Законом України № 784-XIV від 30 червня 1999 року «Про внесення змін до Закону України «Про банкрутство», Закон України «Про банкрутство» був викладений в такій редакції: «Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

З набранням чинності Законом України № 4212-VI від 22 грудня 2011 року «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» було викладено в новій редакції. Закон набрав чинності з 19 січня 2013 року, за виключення окремих його положень. Зокрема, положення Закону щодо процедури офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет набрали чинності з 19 січня 2014 року. До цієї дати офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство здійснювалося в офіційних друкованих органах, а саме — в газетах «Голос України» або «Урядовий кур'єр».

У цьому Законі порівняно з попередньою його редакцією законодавець надав іншого визначення низці вживаних у ньому термінів, а саме:

— арбітражним керуючим є фізична особа, яка має не ліцензію, а свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого і внесена до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України;

— банкрутство — це визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Законом, грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури;

— боржником є юридична особа — суб'єкт підприємницької діяльності або фізична особа за зобов'язаннями, які виникли у фізичної особи у зв'язку зі здійсненням нею підприємницької діяльності, неспроможний виконати протягом трьох місяців свої грошові зобов'язання після настання встановленого строку їх виконання, які підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили, та постановою про відкриття виконавчого провадження, якщо інше не передбачено цим Законом.

Законом також запроваджено нові терміни, а саме:

— забезпечені кредитори, тобто кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника (майнового поручителя);

— офіційне оприлюднення, що означає оприлюднення відомостей про справу про банкрутство.

Крім того:

1. Закону надано пріоритет перед іншими законодавчими актами у регулюванні відносин, пов'язаних із банкрутством суб'єктів підприємницької діяльності, за виключенням випадків, передбачених у цьому Законі.

2. Дещо звужено порівняно з попередньою редакцією Закону повноваження державного органу з питань банкрутства, в зв'язку з чим державний орган з питань банкрутства не вправі втручатися в процедуру банкрутства.

3. Арбітражний керуючий за цим Законом не є суб'єктом підприємницької діяльності, як це передбачалося попередньою редакцією, оскільки за цим Законом він є суб'єктом незалежної професійної діяльності.

4. Запроваджується процедура санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство.

5. До боржника може бути застосовано загальний, спеціальний або спрощений порядок провадження у справі про банкрутство залежно від категорії боржника, виду його діяльності та наявності у нього майна.

6. Оскарженню за цим Законом підлягають:

— в апеляційному порядку — постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури; усі ухвали місцевого господарського суду, прийняті у справі про банкрутство, крім випадків, передбачених Господарським процесуальним кодексом України та цим Законом;

— у касаційному порядку — постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду таких судових рішень: ухвали про порушення провадження у справі про банкрутство; ухвали про визнання недійсними правочинів (договорів) боржника; ухвали за результатами розгляду грошових вимог кредиторів; ухвали про звільнення (усунення, припинення повноважень) арбітражного керуючого; ухвали про перехід до наступної судової процедури; ухвали про затвердження плану санації; ухвали про припинення провадження у справі про банкрутство; постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

7. Саме лише судові рішення (виконавчий напис нотаріуса) за відсутності виданого на його підставі виконавчого документа та постанови органу Державної виконавчої служби про відкриття виконавчого провадження не може бути підтвердженням безспірності грошових вимог, оскільки цим Законом визначено, що безспірні вимоги кредиторів — це грошові вимоги кредиторів, підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили, і постановою про відкриття виконавчого провадження, згідно з яким відповідно до законодавства здійснюється списання коштів з рахунків боржника.

8. До підвідомчості господарських судів відносяться справи зі спорів, пов'язаних з майновими вимогами до боржника, до яких, крім названих у статті 10 цього Закону, також відносяться й інші спори з майновими вимогами до боржника, як-от: спори про визнання права власності, витребування майна з чужого незаконного володіння, спори, пов'язані з майновими вимогами учасників (акціонерів) до боржника.

9. Прийняття заяви про порушення справи про банкрутство і порушення провадження у справі про банкрутство є відокремленими одна від одної процесуальними діями, оскільки у першій з них господарський суд вирішує питання про прийняття заяви до розгляду або про відмову в її прийнятті чи повернення заяви, а у другій — питання про порушення провадження у справі про банкрутство або про відмову в такому порушенні.

10. Цим Законом порівняно з попередньою його редакцією розширено перелік підстав для відмови у прийнятті заяви про порушення справи про банкрутство, до яких віднесено, зокрема такі, як: неможливість здійснення провадження у справі про банкрутство згідно із Законом (щодо казенних підприємств; осіб, які не мають статусу юридичних або не є суб'єктами підприємницької діяльності тощо); пред'явлення до боржника вимог, які не є безспірними; затвердження господарським судом плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство згідно зі статтею 6 цього Закону.

11. В порівнянні з попередньою редакцією цього Закону розширені правові наслідки введення відповідного мораторію. Зокрема, зупиняється стягнення на підставі виконавчих та інших документів, що містять майнові вимоги до боржника (у тому числі на предмет застави), зупиняється перебіг строку позовної давності, не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання та три проценти річних від простроченої суми. Виконання грошових зобов'язань, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється під контролем арбітражного керуючого, а виконання майнових зобов'язань — під контролем господарського суду шляхом винесення відповідної ухвали у справі про банкрутство про звернення стягнення на майно боржника.

12. Нововведенням є норма цього закону про визнання недійсними правочинів (договорів) та спростування майнових дій боржника, які були вчинені боржником після порушення справи про банкрутство або протягом одного року, що передував порушенню справи про банкрутство. Під майновими діями боржника розуміються виконання боржником зобов'язань за вже укладеним до початку відповідного року правочином (договором) на шкоду власним інтересам або інтересам інших кредиторів. Наведене стосується, зокрема виконання зобов'язання раніше встановленого строку (терміну), відмови від власних майнових вимог, сплати коштів кредитору або прийняття майна в рахунок виконання грошових вимог у день, коли сума вимог кредиторів до боржника перевищувала вартість майна тощо. Що ж стосується визнання недійсними правочинів (договорів), то воно може мати місце у випадках відчуження боржником безоплатно майна, прийняття боржником на себе зобов'язань без необхідних дій майнового характеру іншої сторони, прийняття на себе заставних зобов'язань на забезпечення виконання грошових вимог. Правові наслідки спростування майнових дій та визнання недійсними правочинів (договорів) є однаковими і стосуються включення чи повернення майна боржника до ліквідаційної маси. У зв'язку з цим визнання недійсними правочинів (договорів) та спростування майнових дій боржника у відповідних випадках не тягне за собою припинення правовідносин, що склалися, тому кредитор за недійсним правочином (договором) або спростованою майновою дією має право вибору — погашення свого боргу в першу чергу в процедурі банкрутства або виконання зобов'язання боржником у натурі після припинення провадження у справі про банкрутство. Право ініціювати такі процедури надано як

арбітражному керуючому, так і конкурсному кредитору. Відповідна заява може бути розглянута на будь-якій стадії провадження у справі про банкрутство.

13. Процедура розпорядження майном на відміну від попередньої редакції Закону становить сто п'ятнадцять календарних днів і може бути продовжена господарським судом, але не більше ніж на два місяці. Також розширено повноваження розпорядника майна, які стосуються, зокрема, проведення інвентаризації майна боржника, розробки плану санації, звернення з позовом про визнання недійсними правочинів (договорів), укладених боржником із порушенням порядку, встановленого цим Законом, а також з позовом щодо визнання недійсними актів, прийнятих у процедурі розпорядження майном стосовно зміни організаційно-правової форми боржника, незалежно від того, яким органом прийнятий відповідний акт. Господарський суд за заявою розпорядника майна може скасувати арешти майна боржника та інші обмеження щодо розпорядження його майном незалежно від суб'єкта їх накладення, якщо такі арешти чи обмеження перешкоджають господарській діяльності боржника або відновленню його платоспроможності.

14. Законом визначено склад і компетенцію зборів кредиторів та комітету кредиторів. При цьому, учасниками зборів кредиторів є лише конкурсні кредитори, визнані такими господарським судом та вимоги яких внесено до реєстру вимог кредиторів. Усі інші учасники справи про банкрутство мають лише право дорадчого голосу. На відміну від попередньої редакції Закону перші збори кредиторів є повноважними, якщо на них присутні кредитори, що мають не менше ніж дві третини голосів. Наступні збори вважаються повноважними у разі присутності на них кредиторів, що мають більше половини голосів. Під час визначення кількості голосів кредиторів з правом вирішального голосу не враховуються голоси кредиторів, які мають вимоги у вигляді сплати сум неустойки (штрафу, пені) та інших фінансових санкцій, відшкодування моральної шкоди, судового збору у справі про банкрутство. До припинення провадження у справі про банкрутство погашення (задоволення) вимог конкурсних кредиторів боржником або третьою особою у випадках, передбачених цим Законом, не позбавляє їх права на голосування на зборах кредиторів, якщо інше не встановлено Законом. При формуванні комітету кредиторів кредитор, що має двадцять п'ять і більше відсотків голосів, автоматично включається до складу комітету кредиторів. Законом також розширено компетенцію зборів кредиторів шляхом надання їм права схвалювати план санації у процедурі розпорядження майном.

15. Нововведеннями є погодження плану санації забезпеченими кредиторами, а також можливість виконання зобов'язань боржника у процедурі санації власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника.

16. Іншими новими способами відновлення платоспроможності боржника порівняно з попередньою редакцією Закону є збільшення статутного капіталу боржника та відчуження майна боржника шляхом заміщення активів.

17. Законом обмежено строк подання заяв поточних кредиторів двома місяцями з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури. Вимоги кредиторів, які у встановлений строк не звернулися до господарського суду, погашаються в шосту чергу.

18. Новою редакцією Закону на відміну від попередньої редакції ліквідатору надається право вибору способу продажу активів банкрута для забезпечення відчуження майна за найвищою ціною. Такими способами є проведення аукціону та продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі. Також визначено склад майна, яке може продаватися ліквідатором на аукціоні, та активів, які можуть бути реалізовані безпосередньо юридичній або фізичній особі.

19. Передбачена можливість проведення електронних торгів.

20. Нововведенням у регулюванні банкрутства фізичної особи — підприємця є те, що звільнення її від зобов'язань у зв'язку з припиненням провадження у справі про банкрутство не допускається, якщо боржник ухилявся від виконання зобов'язань щодо погашення боргів, вчинив дії щодо приховування майна, не надавав необхідну інформацію або надавав недостовірну інформацію господарському суду, який розглядає справу про банкрутство, про що господарський суд виносить відповідну ухвалу.

21. У новій редакції Закону до підстав усунення арбітражного керуючого віднесено також зловживання правами арбітражного керуючого, подання до суду неправдивих відомостей та відмову в наданні допуску до державної таємниці або скасування раніше наданого допуску.

22. Згідно з новою редакцією Закону державний орган з питань банкрутства не має повноважень надавати господарському суду пропозиції щодо кандидатур арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) для державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує двадцять п'ять відсотків. У зв'язку з цим арбітражні керуючі (розпорядники майна, керуючі санацією, ліквідатори) у справах про банкрутство, провадження

в яких порушено до набрання чинності цим Законом, призначаються господарським судом без додержання відповідного припису попередньої редакції Закону.

23. Протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом продовжують діяти ліцензії на право здійснення діяльності арбітражних керуючих (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), які стали суб'єктами незалежної професійної діяльності. Пунктом 6 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону встановлено, що протягом зазначеного строку державний орган з питань банкрутства безоплатно замінює за заявою арбітражного керуючого чинну на день набрання чинності цим Законом відповідну ліцензію на свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого. Після закінчення цього строку ліцензії втрачають чинність і арбітражні керуючі можуть виконувати свої обов'язки тільки на підставі свідоцтва.

24. Законом скасовано мораторій на реалізацію майна державних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить не менше 25 відсотків, в процедурі банкрутства, запроваджений Законом України № 2864-III від 29 листопада 2001 року «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна». При цьому, провадження у справах про банкрутство, яке зупинено у зв'язку з Законом України № 2864-III, повинно поновлюватися і реалізація відповідного майна має здійснюватися в порядку, передбаченому цим Законом.

ЗМІСТ

ВВЕДЕННЯ	3
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»	7
Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	9
Стаття 1. Визначення термінів.....	9
Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство	11
Стаття 3. Державний орган з питань банкрутства	13
Стаття 4. Організація діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	15
Стаття 5. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника та позасудові процедури.....	17
Стаття 6. Санація боржника до порушення провадження у справі про банкрутство	20
Стаття 7. Судові процедури, які застосовуються щодо боржника	27
Стаття 8. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства.....	28
Розділ II ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО	29
Стаття 9. Порядок розгляду справ про банкрутство	29
Стаття 10. Підвідомчість, підсудність, підстави для порушення провадження у справі про банкрутство	29
Стаття 11. Заява про порушення справи про банкрутство	31
Стаття 12. Прийняття заяви про порушення справи про банкрутство	33
Стаття 13. Відзив боржника	42
Стаття 14. Відмова у прийнятті заяви про порушення справи про банкрутство	43
Стаття 15. Повернення, відкликання заяви про порушення справи про банкрутство	43
Стаття 16. Порушення провадження у справі про банкрутство	45
Стаття 17. Розгляд позовних вимог конкурсних кредиторів до боржника	48
Стаття 18. Забезпечення вимог кредиторів	49
Стаття 19. Мораторій на задоволення вимог кредиторів	50
Стаття 20. Визнання недійсними правочинів (договорів) та спростування майнових дій боржника.....	51
Стаття 21. правонаступництво	52
Стаття 22. Введення процедури розпорядження майном боржника.....	53
Стаття 23. Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника	55
Стаття 24. Перевірка відповідності заяви конкурсного кредитора вимогам цього Закону	58
Стаття 25. Попереднє засідання господарського суду	59
Стаття 26. Збори кредиторів та комітет кредиторів.....	60
Стаття 27. Закінчення процедури розпорядження майном	62
Стаття 28. Введення процедури санації боржника	63
Стаття 29. План санації боржника.....	66
Стаття 30. Погодження плану санації забезпеченими кредиторами.....	71
Стаття 31. Виконання зобов'язань боржника власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника у процедурі санації	72
Стаття 32. Збільшення статутного капіталу боржника.....	73
Стаття 33. Продаж у процедурі санації майна боржника як цілісного майнового комплексу	73
Стаття 34. Відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів	74
Стаття 35. Продаж у процедурі санації частини майна боржника	77
Стаття 36. Звіт керуючого санацією.....	77
Розділ III ЛІКВІДАЦІЙНА ПРОЦЕДУРА	79
Стаття 37. Постанова про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури	79
Стаття 38. Наслідки визнання боржника банкрутом	80
Стаття 39. Виконання зобов'язань боржника власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника у ліквідаційній процедурі	81
Стаття 40. Функції господарського суду в ліквідаційній процедурі.....	81
Стаття 41. Повноваження ліквідатора та членів ліквідаційної комісії	82
Стаття 42. Ліквідаційна маса	86

Стаття 43. Оцінка майна банкрута	89
Стаття 44. Продаж майна банкрута	93
Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів	95
Стаття 46. Звіт ліквідатора	99
Стаття 47. Звільнення працівників боржника. Пільги і компенсації звільненим працівникам.....	100
Стаття 48. Зберігання документів	103
Розділ IV ПРОДАЖ МАЙНА В ПРОВАДЖЕННІ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО	107
Стаття 49. Продаж майна на аукціоні.....	107
Стаття 50. Особливості укладення договору на аукціоні	109
Стаття 51. Договір про проведення аукціону	110
Стаття 52. Строк та час проведення аукціону	113
Стаття 53. Вимоги до веб-сайтів, на яких проводяться електронні торги	113
Стаття 54. Скасування аукціону.....	114
Стаття 55. Порядок визнання аукціону таким, що не відбувся, анулювання результатів аукціону, визнання результатів аукціону недійсними.....	114
Стаття 56. Відповідальність організатора аукціону перед особами, які не змогли взяти участь або перемогти на аукціоні	115
Стаття 57. Визначення початкової вартості майна.....	115
Стаття 58. Порядок оголошення та повідомлення про проведення аукціону.....	117
Стаття 59. Зміст оголошення про проведення аукціону на веб-сайті.....	118
Стаття 60. Заява на участь в аукціоні	122
Стаття 61. Допуск до участі в аукціоні та сплата гарантійних внесків	123
Стаття 62. Забезпечення фіксації проведення аукціону технічними засобами	123
Стаття 63. Доступ до місця проведення аукціону	123
Стаття 64. Порядок проведення аукціону	124
Стаття 65. Особливості проведення повторного аукціону	124
Стаття 66. Особливості проведення аукціону з можливістю зниження початкової вартості	124
Стаття 67. Особливості проведення аукціону в електронній формі (електронні торги)	125
Стаття 68. Особливості проведення аукціону з продажу права вимоги.....	126
Стаття 69. Протокол про проведення аукціону	130
Стаття 70. Повернення гарантійних внесків, сплаченої ціни та стягнення штрафу	131
Стаття 71. Порядок сплати ціни.....	134
Стаття 72. Поновлення аукціону в разі відмови від негайної сплати ціни	135
Стаття 73. Наслідки невиконання обов'язку із сплати ціни майна.....	135
Стаття 74. Передача рухомих речей, майнових прав та відступлення права вимоги	135
Стаття 75. Акт про передання права власності на нерухоме майно	136
Стаття 76. Відповідальність за недоліки майна, проданого на аукціоні	136
Розділ V МИРОВА УГОДА.....	137
Стаття 77. Мирова угода та строк її укладення.....	137
Стаття 78. Умови укладення мирової угоди	138
Стаття 79. Укладення мирової угоди та набрання нею чинності.....	140
Стаття 80. Схвалення мирової угоди забезпеченими кредиторами.....	143
Стаття 81. Розгляд мирової угоди в господарському суді.....	143
Стаття 82. Недійсність мирової угоди або її розірвання. Наслідки невиконання мирової угоди	144
Розділ VI ПРИПИНЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО	145
Стаття 83. Припинення провадження у справі про банкрутство	145
Розділ VII ОСОБЛИВОСТІ БАНКРУТСТВА ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ БОРЖНИКІВ	146
Стаття 84. Загальні положення.....	146
Стаття 85. Особливості банкрутства суб'єктів підприємницької діяльності, що мають суспільну, іншу цінність або особливий статус	146
Стаття 86. Особливості банкрутства сільськогосподарських підприємств	151
Стаття 87. Особливості банкрутства страховиків	152
Стаття 88. Особливості банкрутства професійних учасників ринку цінних паперів та інститутів спільного інвестування.....	154
Стаття 89. Особливості банкрутства емітента чи управителя іпотечних сертифікатів, управителя фонду фінансування будівництва чи управителя фонду операцій з нерухомістю	157

Стаття 90. Загальні положення про банкрутство фізичної особи.....	158
Стаття 91. Розгляд господарським судом справи про банкрутство фізичної особи.....	159
Стаття 92. Особливості задоволення вимог кредиторів фізичної особи, визнаної банкрутом.....	161
Стаття 93. Особливості банкрутства фермерського господарства.....	163
Стаття 94. Особливості провадження санації боржника його керівником.....	165
Стаття 95. Особливості застосування процедури банкрутства до боржника, що ліквідується власником.....	168
Стаття 96. Особливості банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків.....	169
Розділ VIII АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ (РОЗПОРЯДНИК МАЙНА, КЕРУЮЧИЙ САНАЦІЄЮ, ЛІКВІДАТОР).....	172
Стаття 97. Вимоги до арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	172
Стаття 98. Права та обов'язки арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	184
Стаття 99. Незалежність арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	198
Стаття 100. Помічник арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	199
Стаття 101. Кваліфікаційна комісія.....	199
Стаття 102. Кваліфікаційний іспит.....	203
Стаття 103. Отримання права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	207
Стаття 104. Єдиний реєстр арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.....	212
Стаття 105. Дисциплінарні проступки арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів).....	214
Стаття 106. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів).....	216
Стаття 107. Відповідальність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів).....	232
Стаття 108. Дисциплінарна комісія.....	233
Стаття 109. Дисциплінарні стягнення.....	236
Стаття 110. Страхування відповідальності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	237
Стаття 111. Відшкодування шкоди, заподіяної з вини арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	238
Стаття 112. Припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	239
Стаття 113. Порядок припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	240
Стаття 114. Призначення та усунення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) у справі про банкрутство.....	242
Стаття 115. Винагорода та відшкодування витрат арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	244
Стаття 116. Правила ведення діловодства та архіву арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).....	246
Стаття 117. Саморегулівна організація арбітражних керуючих.....	248
Стаття 118. Функції та повноваження саморегулівної організації арбітражних керуючих.....	250
Коментар до Розділу IX «Процедури банкрутства, пов'язані з іноземною процедурою банкрутства».....	252
Розділ IX ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА, ПОВ'ЯЗАНІ З ІНОЗЕМНОЮ ПРОЦЕДУРОЮ БАНКРУТСТВА.....	254
Стаття 119. Застосування процедур банкрутства, пов'язаних з іноземним провадженням.....	254
Стаття 120. Підстави для надання судової допомоги та здійснення співробітництва.....	255
Стаття 121. Керуючий іноземною процедурою банкрутства.....	255
Стаття 122. Заява про визнання іноземної процедури банкрутства та керуючого іноземною процедурою банкрутства.....	255

Стаття 123. Судова допомога, що може бути надана після подання заяви про визнання іноземної процедури банкрутства.....	256
Стаття 124. Розгляд заяви про визнання іноземної процедури банкрутства	256
Стаття 125. Підстави для відмови в задоволенні заяви про визнання іноземної процедури банкрутства	257
Стаття 126. Ухвала господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства	257
Стаття 127. Підстави для зміни чи скасування ухвали господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства.....	258
Стаття 128. Судова допомога, що може бути надана після визнання іноземного провадження.....	258
Стаття 129. Заява про надання судової допомоги	258
Стаття 130. Захист речових прав кредиторів та інших заінтересованих осіб.....	259
Стаття 131. Співпраця з іноземними судами та керуючими іноземною процедурою банкрутства	259
Стаття 132. Координація надання судової допомоги під час одночасного здійснення провадження у справі про банкрутство, порушеного відповідно до цього Закону, та іноземної процедури банкрутства	259
Стаття 133. Надання судової допомоги під час здійснення кількох іноземних процедур банкрутства.....	260
Стаття 134. Виплати в рамках проваджень, що проводяться одночасно	260
Розділ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	260
— Постанова Пленуму Вищого господарського суду України №16 від 17 грудня 2013 року «Про затвердження Положення про порядок офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство»	266
— Постанова Кабінету Міністрів України №38 від 30 січня 2013 року «Про затвердження Порядку погодження умов і порядку проведення санації державних підприємств до порушення провадження у справі про банкрутство за рахунок небюджетних джерел фінансування»	270
— Постанова Кабінету Міністрів України №244 від 01 квітня 2013 року «Про затвердження Порядку відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів»	272
— Наказ Міністерства юстиції України №3018/5 від 15 вересня 2011 року «Про затвердження Положення про Єдину базу даних про підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство»	275
— Наказ Міністерства юстиції України №3142/5 від 10 жовтня 2011 року «Про встановлення розміру плати за пошук у Єдиній базі даних про підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, інформації з видачею про це витягу»	280
— Наказ Міністерства юстиції України №1446/5 від 01 жовтня 2012 року «Про затвердження Порядку організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків»	281
— Наказ Міністерства юстиції України №128/5 від 18 січня 2013 року «Про затвердження Переліку обов'язкових питань, за якими проводиться навчання осіб, які мають намір здійснювати діяльність арбітражного керуючого»	284
— Наказ Міністерства юстиції України №327/5 від 26 лютого 2013 року «Про затвердження Порядку проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання державних підприємств і підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, та підготовки на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновків про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства»	292
— Наказ Міністерства юстиції України №447/5 від 15 березня 2013 року «Про затвердження Правил організації діловодства та архіву арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)»	295

- Наказ Міністерства юстиції України №541/5 від 26 березня 2013 року «Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)» 335
- Наказ Фонду державного майна України №4009 від 19 грудня 2012 року «Про затвердження Порядку організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів стосовно майна державних підприємств, які належать до сфери управління Фонду державного майна України, та господарських організацій з корпоративними правами держави понад 50 відсотків їх статутного капіталу, які перебувають у процесі приватизації» 341
- Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку №2074 від 01 жовтня 2013 року «Про затвердження Порядку організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимог до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, управління якими здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку». . . 344

Примітка: закони, Укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, роз'яснення Президії, постанови Пленуму та інформаційні листи Вищого господарського суду України, накази Міністерства юстиції України, Фонду державного майна України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, на які йде посилання в Науково-практичному коментарі та які додані до нього, використані з офіційних сайтів Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, Вищого господарського суду України, Міністерства юстиції України, Фонду державного майна України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.